

FKF's historie

Av Arne Holmesland, formann 1965-69.

Fuglehundklubbenes Forbund (FKF) ble gjort i et brev av 15. mars 1961 fra Telemark fuglehundklubb til de fire øvrige distriktsklubber - Nordenfjeldske, Vestlandets, Agder og Østfold Fuglehundklubber. TFKs formann Arne Qvenild inviterte søsterklubbene til et møte for å drøfte forbundstanken. Den 8. juni samme år besluttet representanter for disse lokalklubbene å gå inn for å danne et forbund, der man imidlertid gjerne ville ha med også spesialklubbene. Et arbeidsutvalg ble nedsatt for å sikre de ønskelige kontakter til opprettelse av et forbund på bredest mulig grunnlag.

I møte 8. mai 1962 konstaterte klubbene representanter at alle fuglehund klubbene ga sin tilslutning til forbundstanken. Et utvidet utvalg skulle påskynde utviklingen frem mot en organisering av et forbund, og den 16. oktober møttes klubbene representanter igjen. Man fant at tiden var moden. En lovkomité ble nedsatt for snarest mulig å utarbeide et utkast til vedtekter for det påtenkte forbund.

Utviklingens hjul rullet raskt videre, og den 12. februar 1965 sendte lovkomitéen ut et forslag til samtlige distrikts- og spesialklubber - 13 i tallet. Det var forutsatt i utkastets følgeskriv at klubbene organer skulle behandle forslaget i løpet av våren, slik at forbundet kunne stiftes innen sommeren 1965.

Hovedpillaren i lovutkastet var klubbene suverenitet - klubbene status skulle være intakt innenfor forbundet, hvis arbeid skulle skje i nær forståelse med klubbene organer. Forbundet skulle representere klubbene, ikke erstatte klubbene. Dets virkefelt var i første rekke å fremme de felles interesser og dets siktemål å bygge ut samarbeidet mellom fuglehundklubbene så vel innad som utad.

Ved den konstituerende generalforsamling i Oslo den 13. mai 1965 var samtlige 5 distriktsklubber og 8 spesialklubber representert, og alle ga sin tilslutning til det fremlagte forslag, ført i pennen av Svein Brenna, Erik Wang og Vincents Bull-Enger.

Forbundet ble stiftet og gitt navnet *Fuglehundklubbenes Forbund* (forkortet FKF). Ved valgene til forbundets første styre ble "FKFs far", Arne Qvenild, bedt om å påta seg formannsvervet, noe han avslo under henvisning til at "for en praktisk løsning av det nye forbund, ville det være riktig å ha en formann bosatt i Oslo-området. Med akklamasjon valgte generalforsamlingen deretter Arne Holmesland, Norsk Irsksetterklubbs formann, til forbundets første formann for 2 år.

Arne Holmestad — forbundets første formann.

Medlemmer av det første forbundsstyre ble ellers: Gunnar Ring Nilssen, Norsk Engelsksetterklubb, Johs. Myhre, Norsk Pointer Klub, Arne Qvenild, Telemark Fuglehundklubb, Roar Tønseth jr., Nordenfjeldske Fuglehundklubb; med varamenn: Nic. Aa. Sverre, Norsk Gordonsetterklubb og Borg Moum, Østfold Fuglehundklubb. Revisor: Svein Brenna, Norsk Spaniel Klub.

En ny situasjon var skapt ved dannelsen av FKF. Tidligere arbeidet fugle- hundklubbene stort sett på egenhånd uten noen sterk følelse av hvordan deres søsterklubber så på spørsmål og problemer som angikk dem alle. I særlig grad gjaldt dette for distriktsklubbene, som med den store geografiske avstand ikke hadde maktet å holde noen regelmessig kontakt med hverandre. Spesialklubbene var gunstigere stillet i så måte, men det var hovedsaklig på utstillingsområdet det var en viss organisert forbindelse mellom dem: så vel den årlige Fellesutstilling som "soneklubbmøtene" gjorde at man møttes regelmessig, men på et svært begrenset arbeidsområde. I prinsippet kunne man trygt si at spesialklubbene inntil 1965 arbeidet med sine respektive raser, distriktsklubbene innenfor sine begrensede, lokale geografiske områder.

Et historisk bilde FKF's første dommerkurs 25.5-27.5.1970.

1. rekke

KnutVilje, Johan B. Steen, instruktør, Asbjørn Trøstheim, Grethe Øren - vår første kvinnelige prøvedommer, Trygve Heyerdahl sen. -instruktør, Erik Wang - instruktør, Rolf Sevendal - kursleder

2. rekke

Alf Løkken, Egil Finstad, Ingar Fystro Einar Holmvik, Per Nymark, Erik Plathe, Bjørn Stang - NKK observatør, Fosshaug.

3. rekke

Brende, Henrik Hoel Woll, Skoe, Roar Tønseth, Kjell Arntzen, Arne Gran Olsen, Einar AAlgaard.

Nå hadde man gjennom dannelsen av FKF en felles, organisatorisk plattform for arbeidet med og

for fuglehundrasenes videre utvikling i Norge. Man hadde innsett at et samarbeid måtte til ved felles tyngde gjennom FKF ville klubbene ha mulighet til å gjennomføre saker og oppnå mål som ingen enkeltklubb kunne makte. Den helhjertete oppslutning fra alle landets fuglehundklubber ga nystyrke. Klubbene var på mange måter ulike og hadde forskjellige forutsetninger, men de utgjorde deler av et hele.

FKFs styre analyserte situasjonen, og var enige om at man måtte satse på å opprette og forsterke et samarbeid mellom rasehundklubber og lokalklubber til størst mulig fordel for flest mulig. For å få til en utvikling måtte man ta tålmodighetene til hjelp sammen med en uttalt vilje til å se tingene i en ny og videre sammenheng. Ved hjelp av aktive og konstruktive tillitsmenn innenfor klubbenes organer håpet FKF-styret å kunne legge opp en linje som ville føre frem mot en enhet skapt av det hittil så uensartete materiale som fuglehundklubbene utgjorde.

Først og fremst måtte klubbene gjøres kjent med hverandre - hittil var navnet ofte det eneste man visste om øvrige klubber. Hvem som var tillitsmenn og hva man arbeidet med - se det var ofte ukjent. For å bli kjent med hverandre måtte det informasjon til - fra dannelsen av FKF i mai 1965 og ut samme år - sendte forbundets styre ut til klubbene 28 rundskriv med informasjon, opplysninger, orienteringer. I de nærmest følgende år holdt man denne frekvens oppe på et nivå som i snitt tilsvarte et rundskriv hver annen uke - disse meddelelser dannet utgangspunktet for FKF's INFO som kom noen år senere.

Blant de vesentlige arbeidsområder som det nye forbund ellers fikk i oppgave å gi seg i kast med kan nevnes:

- forholdet mellom fuglehundklubbene og Norsk Kennel Klub på en rekke felter.
- det nylig oppståtte brudd mellom hovedorganisasjonene Norsk Kennel Klub og Norges Jeger- og Fiskerforbund.
- regelmessige dommerkonferanser for fuglehunddommere.
- jaktprøvere reglene for fuglehundprøver.
- spørsmålet om et forbundstidsskrift.

Når det gjelder forholdet til NKK kan det her nevnes at det ble holdt et stort antall møter mellom FKFs og NKKs formenn og ledelse utover sommeren og høsten 1965. Dette førte frem til «praktiseringsavtalen» mellom de to organisasjoner, hvorefter FKF fikk overlatt til seg å arrangere den tradisjonelle «NKKs Høyfjellsprøve med Norsk Derby, Unghundpokalløp, Kongepokalløp. Avtalen regulerte bruk av Kongsvoll-Hjerkinn-terrengene som NKK leiet av Staten, og FKF fikk overlatt til seg å ta seg av terminlistene for fuglehundprøver. Enighet ble oppnådd mellom NKK og FKF når det gjaldt arbeidet med endringer i jaktprøvere reglene, når det gjaldt oppnevning av gjennomgåelseskomiteer for fuglehundprøver, innstilling til dommere, aspiranter og elever for prøver. Dessuten oppnådde FKF i avtaleform å få innflytelse på spørsmål angående rasestandarder. Gjennom det nye samarbeid fikk NKK bedre føling med Fuglehundklubbens syn på ulike spørsmål, samtidig som FKF og dermed klubbene ble orientert om de hensyn NKK måtte ta hensyn til i sitt overordete virke. Et viktig skritt når det gjaldt den videre utvikling av fuglehundklubbene som enhet var dermed tatt.

GS Julius Bokka, eier/fører Johan B. Steen. Vinner av Derby 1968

FKF ble stiftet i en for norsk hundesport urolig tid. Det var nylig oppstått et brudd mellom hovedorganisasjonene NKK og NJ&FF. Fuglehundklubbene hadde tradisjonelt interesser i begge leire, og det nye FKF ble sterkt oppfordret fra en rekke av sine klubber å gjøre sitt ytterste for å få de uenige parter forlikt. FKF's styre fant at man med tanke på klubbens ve og vel skulle prøve å få NJ&FF og NKK til å inngå en ny avtale, og FKF's formann hadde sammen med ulike styremedlemmer en lang rekke møter med formennene og utvalgsmedlemmer

i de to hovedorganisasjoner. FKF hevdet at Forbundet på et frittstående grunnlag kunne slå fast at bare etablering av et samarbeid kunne løse de problemer som var oppstått -- fra et fortsatt brudd ville bare nye problemer springe ut. Fuglehundklubbene hadde ikke vært, var ikke og ønsket ikke å være direkte part i konflikten, som måtte løses der den var påstått: direkte mellom de to hovedpartene. FKF's oppgave var å søke å påvirke partene. Det skulle imidlertid ta tid innen striden var bilagt og en ny samarbeidsordning opprettet mellom NKK og NJ&FF.

Fra starten av var det på det rene at en viktig funksjon for FKF ville være å arrangere dommermøter og konferanser. Like så lite som klubbene kjente dommerne hverandre i 1965. De hadde ikke et felles forum der spørsmål av felles interesse regelmessig kunne bli satt under debatt. Dommerstanden omfattet meget sakkunnskap på en rekke områder som gjaldt såvel utstillinger som jaktprøver, og gjennom meningsutveksling på dommermøtene mente FKF's styre at man ved hensiktsmessig informasjon til klubbene kunne bevege seg i retning av et mer harmonisert syn på en lang rekke spørsmål. På bakgrunn av representative uttalelser fra dommerkonferansene ville det være mulig for FKF's klubber å etablere en mer enhetlig politikk på en rekke felter av sentral betydning for arbeidet med våre fuglehunder, og en mer ensartet vurdering ville kunne oppnås i bedømmelse og derigjennom av ulike avisspørsmål.

FKF blir ansvarshavende for Norgesmesterskap, Kongepokaløp, Norsk Derby, Høyfjellspokaløp og disponerer ellers Kongsvold-Hjerkinn-terrengene etter NKK. Her på tunet på Kongsvold under oppropet.

Det nærmere samarbeid med NKK førte til at FKF alt i sitt første leveår tok opp arbeidet med en revisjon av jaktprøve-reglene, og i 1966 så det første resultatet dagens lys. Man hadde her fra FKF's side gjort grunnarbeidet til en gjennomgripende modernisering av regelverket, og det var forutsatt at arbeidet skulle fortsette. Initiativet fra 1965 ga som resultat reglene av 1970, som ble gjeldende i en lang årrekke mens jaktprøvesporten gjennom gikk en voldsom kvantitativ utvikling. Sammen med dette regelarbeid overtok FKF oppsetting og koordinering av terminlistene for jaktprøven, noe som i realiteten passet godt inn i NKK's virksomhet.

Et fellestidsskrift for forbundets klubber var et punkt som skulle vise seg å by på problemer i mange år. De «gamle» klubber hadde sine vel etablerte tidsskrifter drevet i et tradisjonelt opplegg. Det nye FKF-styre tok opp med «tidsskrift-klubbene», spørsmålet om de ville stille spalteplass til rådighet for FKF's øvrige klubber, og om man kunne finne en abonnementsordning slik at flest mulig klubber kunne dekkes av færrest mulig tidsskrifter - målet var om mulig å få til et felles tidsskrift for hele fuglehund-Norge. Arbeidet med dette strandet av ulike årsaker en rekke ganger. Først og fremst var det økonomiske grunner til vanskelighetene - nye klubber fant ikke å kunne gå inn på selvkostprisen pr. side som de etablerte klubber nok fant å være dyr - men nødvendig. Prestisje var nok også en årsak til at det oppstod problemer - klubber som hadde fått et rimelig godt tidsskrift via -the hard way, mente at andre ikke skulle profitere på denne innsats uten vederlag. Å få til et felles blad for så mange klubber med så ulike synspunkter og behov som tilfellet var i annen del av 1960-årene, viste seg å bli en oppgave som ikke var moden for løsning den gang. Senere års utvikling har vist at problemene var til stede i rikt monn.

Den første dommerkonferanse i FKFs regi ble holdt i Oslo midt i november 1965 - såvel utstillings- som jaktprøvedommere møttes da og diskuterte generelle felles spørsmål. Dommerne var meget positive til initiativet fra forbundet, og oppfordret til gjentakelse. I juni 1966 fulgte FKF opp med et stort møte i Militære Samfunn i Oslo, der over 60 fuglehunddommere deltok interessert. I løpet av 1967-68 ble det holdt ytterligere to dommerkonferanser i Oslo om ulike sider av jaktprøve- og utstillingsaktivitetene og harmonisering av bedømmelsesprinsippene. Deretter fulgte et sommermøte i Trondheim i 1968, og grunnen var nå lagt for dommerkonferanser i FKF-regi. Etterhvert skulle de utvikle seg til å bli flerdagsmøter, der man også fikk innpasset opplæringsstilbud for dommerrekrutteringen.

Noen tall fra FKFs tidligere år vil illustrere bakgrunnen for utviklingen frem mot våre dager. Klubbenes *medlemstall* i 1965 var langt lavere enn pr. i dag, men viste alt i FKFs tidligste år en økning som ikke minst skyldtes det mer aktive arbeid innenfor klubbene som fulgte av mere utadvendt arbeid gjennom det bredere organisasjonsplan man hadde opprettet. Vi tar her for oss medlernstallene gjennom årene 1965-69 for de opprinnelige 13 klubber som stiftet FKF, samt for de nye klubber som etter hvert kom til; en av oppgavene for det nye forbund var å søke å dekke opp med etablering av klubber der man kunne konstatere at det var "hvite flekker" på klubbkartet.

Klubb	1965	1966	1967	1968	1969
Norsk Breton Klubb	119	146	165	165	188
Norsk Engelsksetterklubb	505	577	682	705	729
Norsk Gordonsetterklubb	243	284	270	286	316
Norsk Irsksetterklubb	125	138	138	152	153
Norsk Pointer Klub	246	260	265	250	252
Norsk Retrieverklubb	90	114	188	242	268
Norsk Spaniel Klub	219	322	455	620	773
Norsk Vorsterhundklubb	363	397	403	483	518
Agder Fuglehundklubb	90	85	72	100	119
Nordenfjeldske Fuglehundklubb	203	200	150	208	210
Telemark Fuglehundklubb	104	75	75	71	67
Vestlandets Fuglehundklubb	178	158	158	138	124
Østfold Fuglehundklubb	76	82	80	90	102
Harstad Fuglehundklubb (ny)		50	50	50	52
Hedmark og Oppland F.kl. (ny)		50	75	60	101
Rana og Omegn Fugleh.kl. (ny)		48	45	48	47
Inntrødelag og Namdal F.kl. (ny)					100
Tilsammen:	2561	2984	3272	3668	4119

Tar vi med også det følgende år **1970** finner vi at det ble opprettet ytterligere 3 nye distriktsklubber: Rogaland Fkl., Vest-Finnmark Fkl. og Ytre Helgeland F.kl. med ialt 143 medlemmer - samlet medlernstall for 1970 i alle de nå deltagende klubber i FKF kommer dette året opp i 5302, mer enn det dobbelte av antall medlemmer da forbundet ble stiftet.

I tråd med FKFs vedtekter som bestemte at organisasjonen skulle holdes i de enkles mulige former, viser årsregnskapene fra de første år beskjedne tall - resultatregnskap avsluttes således slik følgende oversikt viser:

1965 kr 2.563,-

1966 kr 3.219,-

1967 kr 4.177,-

1968 kr 5.436,-

1969 kr 6.640,-

Var beløpene små, gjenspeiler de ikke en beskjeden aktivitet - bak tallene ligger det et betydelig arbeid fra FKFs tillitsmenn, med reiseutgifter, telefon, porto m.v. for egen regning, mens man søkte å styrke forbundet også på det økonomiske område. Det er grunn til å nevne en del av FKF-pionerene fra forbunds- ledelsen i den første tiden, deres idealistiske og uegennyttige aktive innsats la et solid grunnlag for den utvikling som skulle følge:

Ved årsmøtet 1966 ble hele det styret som hadde sittet siden dannelsen av forbundet året før, gjenvalgt med full tilslutning fra samtlige klubber. I 1967 ba Nic. Aa. Sverre seg entlediget fra sitt styreverv av helbredshensyn, og Arne Tott Pedersen fra Norsk Vorstehundklubb kom inn i hans sted.

I 1968 ønsket Arne Qvenild og Johs. Myhre å tre ut av styret, og inn kom Rolf Aune, Nordenfjeldske Fuglehundklubb og Rolf Sevendal, Hedmark og Oppland Fuglehundklubb.

På årsmøtet i 1969 ønsket formannen, Arne Holmesland, avløsning etter 4 år i vervet, og i hans sted ble valgt Trygve Heyerdahl sen., Norsk Engelsksetter-

klubb, mens Holmesland fortsatte som vanlig styremedlem. Ut av styret gikk Gunnar Ring Nilssen, Roar Tønseth jr. og Borg Moum, og inn kom Svein Brenna, Norsk Spaniel Klub og Alf Løkken, Agder Fuglehundklubb.

Forbundets organer hadde funnet sin form og hensiktsmessige arbeidsmåte, og ledelsen for FKF holdt seg vedtektenes bestemmelse om nær kontakt med tilsluttede klubber og samarbeid mellom klubbene, godt for øye.

Et hovedpunkt i FKFs virke i **1969-70** mens Trygve Heyerdahl sen. var forbundsformann, var å legge siste hånd på den gjennomgripende modernisering av iaktprøvere reglene for fuglehundprøver som var på- begynt ved den delvise revisjon i FKF-regi i 1966. Forbundets ledelse hadde mange møter med det særskilt nedsatte fagutvalg, med erfarne dommere og med NKKs gjennomgåelseskomité som nå ble utpekt av FKF. Resultatet ble et regelverk som ble mottatt med klubbenes, arrangørenes, dommernes og deltageres tilfredshet. 1970-reglene var laget med sikte på fleksibilitet for også å kunne møte fremtidskrav i den sterke utvikling av prøvesporten som nå var begynt. I hovedtrekkene ble reglene stående i det følgende tiår uten at det ble nødvendig med grunnleggende justeringer.

Sist i 1960-årene tok FKFs styre opp tanken om å sette i gang organisert utdanning av nye dommere for jaktprøvene, så vel for å dekke opp den normale avgang som for å møte utfordringen fra de stadig flere og større prøver. Mens en stor prøve midt på 1960-tallet kom opp i over 100 hunder, viste det seg etter hvert at man i fremtiden måtte regne med en fordobling, ja kanskje antall startende hunder som var 3 eller 4 ganger det man var vant til å håndtere. Inngående diskusjoner i FKF-ledelsen førte etter hvert til at man så behovet for dommerutdanning gjennom kursaktivitet, og da Heyerdahl ble avløst som formann av Ola Schie, Norsk Pointer Klub, ble det gjort alvor av planene gjennom en rekke kur- ser der nye dommergenerasjoner fikk sin formelle utdanning. Den videre revolusjonerende utvikling på dette felt gjennom 1970-årene, faller utenfor rammen for denne del av FKFs første 20-års historie.

Kongsvoll-Hjerkinnterrengene ble også et arbeidsområde der FKF fikk oppgaver. NKKs gamle leieavtale med terrengieren Staten ble oppsagt. Etter at FKF hadde overtatt å arrangere NKKs høyfjellsprøve fra 1966, var det naturlig at FKF tok del under forhandlingene om en ny kontrakt - de

enkeltklubber som fikk disponere terrengene i ly av NKKs leieavtale støttet FKF-styret sterkt på dette punkt. FKF's formann deltok gjennom 1966 og 1967 i et stort antall møter med Direktoratet for Statens Skoger, og et utvalg som var nedsatt av NKK og FKF i fellesskap la frem et utkast til en ny avtale. Direktoratet bifalt forslaget med mindre endringer og jaktprøveaktiviteten ved Kongsvoll-Hjerkin kunne fra 1968 støtte seg på en ny kontrakt som sikret arrangement av såvel "Hovedprøven" og FKF's regi som enkeltklubbene prøver. Tradisjonelt holdt NESK og NPK sine prøver i dette område, og ved anbefaling fra FKF fikk i 1968 også -triumviratet,, NGK-NISK-NVK innpass på Kongsvoll-Hjerkin for sitt fellesarrangement som ble kalt **-Trippelprøven**. Senere kom også NFK til med sitt arrangement i det samme område, da klubbens tradisjonelle terrenger "forsvant" som følge av Nea-reguleringene.

*Henrik Hoel Woll.
En av FKF's store støttespillere. Instruktør ved dommerkurs i
10 talls år. Alltid villig til innsats.*

Stilte man i 1970 spørsmålet: Har FKF svart tilde håp og forventninger klubbene stillet da FKF ble stiftet våren 1965?, så ville svaret uten tvil blitt et samstemmig ja. Utgangspunktet i 1965 var en temmelig uensartet gruppe klubber, hvis interesser ikke alltid falt sammen og hvis arbeidsområde og -oppgaver slett ikke var parallelle. Feks. arbeidet spesialklubbene nokså isolert hver med sin rase, mens distriktsklubbene p.g.a. avstanden hadde svært liten kontakt med sine søsterklubber.

En sentral FKF-oppgave ble først å bidra til at klubbene kom i kontakt med hverandre og deretter innledet et samarbeid om felles oppgaver. Det måtte skapes *fellesskap og enhet*, og med dette som en realitet håpet FKF-ledelsen å kunne legge forholdene bedre til rette for klubbene fremtidige aktivitet.

FKF's styre arbeidet ut fra det grunnlag at det er *klubbene* som er det bærende element innenfor fuglehundsporten. Det nye forbund skulle virke som en katalysator hvis oppgave det skulle være å styrke klubbene stilling - mere livskraftige klubber ville igjen gi et mer solid fundert klubbforbund. Etablering og konsolidering av et utstrakt *samarbeid* var derfor alfa og omega i FKF's tidlige år.

Den første som fikk tittelen «Norgesmester» var Brynås Blir – eier/fører Ivar Brynildsen. Her med lette skritt ned Kongeveien og smilet på lur.

FKF lyktes godt i dette, og tallenes tale bekreftet at man var på rett vei. Fordoblingen av klubbens medlemstall i løpet av FKF's første 5-års periode er ett tegn. Spesiellklubbenes felles utstilling viste på samme måte en fordobling av antall startende hunder - fra 150/200 i 1965 til 350/400 i 1970, med tilsvarende økning i andre arrangementer rundt i landet. Antall hunder på jaktprøvene gikk opp fra 50175 til 125t1 50 pr. arrangement. Det var ikke uvanlig å høre når man traff representanter for ulike klubber i forskjellige landsdeler at man var tilfreds med utviklingen.

FKF-organisasjonens tidlige år var preget av en meget nøktern økonomi. Fra 1965 og i fire år betalte klubbene kr 1,- pr. medlem til forbundets drift. Fra og med 1969 ble denne kontingent fordoblet. Hovedprøven fra og med 1966 ga et beskjedent overskudd, delvis oppveiet da man etter noen år etablerte en FKF- prøve i de nordlige fylker, Nord-Norge-prøven. Betydelig dugnadspreget innsats såvel økonomisk som arbeidsmessig fra de ledende tillitsmenns side bidro til at man med begrensede midler klarte å bygge opp en formue på kr 10.000,- i løpet av de første 5-6 årene. Tanken var å ha noe «i bakhånd» hvis påtrengende behov skulle gjøre det nødvendig med likvide midler på kort sikt.

Ser man på årene fra stiftelsen frem til begynnelsen av 1970-tallet under ett, er det klart at FKF fylte et behov samtidig som man snart fant et naturlig leie innenfor fuglehundklubbenes krets. Med sin direkte samarbeidsavtale med NKK stod FKF's klubber sterkt - de var selvstendige og hadde en status som klubber innenfor andre forbund savnet. FKF trådte inn i klubbens oppgaver på deres vegne, ikke for å erstatte dem.

Forbundets ledelse tok fra første stund det standpunkt at man får lære å krype før man kan gå - i likhet med politikken var forbundsarbeidet i åpningsfasen et spørsmål om det muligens kunst,,. Form og ramme for aktiviteten innenfor FKF måtte kunne justeres etter de behov som meldte seg under marsjen, og en viss grad av fleksibilitet var derfor nødvendig.

Innen 1960-årene var omme hadde FKF etablert seg som en positiv faktor innenfor norsk hundesport. Utad fikk fuglehundklubbene gjennom FKF bedret sin forbindelse til såvel de øvrige klubber på samme område som til andre deler av norsk

hundeklubbverden. Våre egne klubber møtte hverandre på et annet vis enn før, et tillitsfullt samarbeid ble fasttømret etterhvert som aktivitetene innenfor fellesskapet fikk et bredere perspektiv.

Fra årsmøtet 1970 bestod forbundets styre av Trygve Heyerdahl sen., formann, Svein Brenna, Arne Holmesland, Alf Løkken og Johan B. Steen, styremedlemmer, Rolf Sevendal og Ola Schie, varamenn og Bjørn Stang, kasserer. Et nytt tiår stod for døren. Endel saker var taklet i løpet av de seks år som var gått siden FKF ble dannet - nye oppgaver ventet på sin løsning. Ledelsen var klar over at man ville måtte stille opp med initiativ, pågangsmot, tålmodighet og arbeid, samt et åpent blikk for tilpasning til nye krav og forhold. Det var imidlertid fortsatt stikkordet *samarbeid* innad og utad som ga oss ledestjernen for FKF's videre innsats inn i 1970-årene.

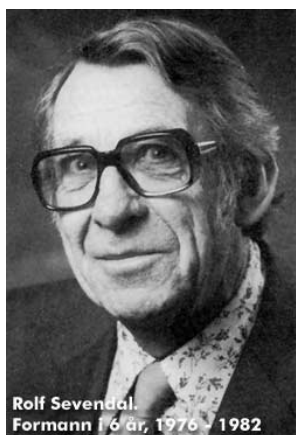
P. Rutens Urd, eierog fører Fred Drabløs, 84 år. Still going strong. Men det var P. Yotas Arrow som vant kongepokal i 1967.

Blue White, Kongepokal 1970. Eier/fører Tore Østhus. Derby 1967.

Harald Brynildsen.
Aftenpostens «utsendte» gjennom mange år.

Rolf Sevendal.
Formann i 6 år, 1976 - 1982

Fuglehundklubbenes Forbund

Av Rolf Sevendal, formann 1976-82

Fortsettelse av Arne Holmeslands historikk frem til 70-årene.

Jeg vil begynne med min del av Forbundets historie fra Trygve Heyerdahl sen. sin formannstid.

Det som lenge hadde opptatt FKF's styre meget i de siste år var rekrutteringen av jaktprøvedommere. Saken var oppe til drøftelse flere ganger opp gjennom årene, men ledelsen tok aldri skrittet fullt ut. Det var vel ihvertfall 2 personer som fikk i oppdrag å komme med forslag til et nytt utdanningsopplegg, men det resulterte ikke i noe nytt.

Det sittende styre i Heyerdahls tid var: Trygve Heyerdahl sen., formann, Arne Tott Pedersen, v/formann, Arne Holmesland, Svein Brena, Rolf Aune, styremedlemmer, Rolf Sevendal og Alf Løkken, varamenn, Tore Kiønig, revisor.

I 1969 ble det fart i dommerutdannings-saken. Rolf Sevendal fikk i oppdrag å utarbeide et forslag til kurs for utdanning av jaktprøvedommere. Jeg utarbeidet et forslag på et kurs som skulle vare i 4 dager. 2 dager inne, hvor vi skulle ta for oss de emner som: Jaktprøvere reglene - kritikkskriving, krav til hunden etter regelverket søk, stil, fart osv.

Dette var en historisk begivenhet. Kurset ble fastsatt til 25.5.-30.5. på Høsbjør Turisthotell 1970. Følgende instruktører var med på det første dommerkurset. Leder og instruktør: Rolf Sevendal. Instruktører: Trygve Heyerdahl sen., Erik Wang, Johan B. Steen.

Ved den praktiske del av kurset som ble avviklet på Kongsvold var følgende med som instruktører:

Leder: Rolf Sevendal. Instruktører: Trygve Heyerdahl sen., Rolf Framnes, Johan B. Steen.

Det deltok 21 elever ved kurset. 13 ble funnet å ha nødvendige kvalifikasjoner til å kunne bli dommere. Av disse er 11 innstilt til autorisasjon, mens to ble oppfordret til å delta på flere prøver før standpunkt om innstilling kunne avgjøres. 13 dommere er senere autorisert.

Dette var i sannhet historie. dommen over kurset var enstemmig fra samtlige kursdeltagere - vellykket:

Kurset ble fulgt opp idet det ble planlagt og gjennomført et kurs på Saltfjellet året etter.

Dommerkurset var kommet for å bli. Men det var de som motarbeidet kurset. Det ble hevdet at FKF ikke hadde hjemmel for å holde slike kurs. Det ble selvsagt også spurt etter hvem det var som oppnevnte instruktører.

Dette er jo velkjente melodier innenfor fuglehundverdenen, man skal være meget forsiktig med å komme med nye ting. Og så har vi noe som heter Janteloven. Men alt ordner seg under marsjen. Heldigvis er fuglehundfolkets meget fornuftige og gode å samarbeide med, men unntagelser har vi selvsagt.

I forbindelse med dommerautorisasjon på grunnlag av settedommerarbeide har FKF fremmet forslag om å avskaffe adgang til dommerautorisasjon på slikt grunnlag. NKK har akseptert forslaget. Fra Representantskapsmøtet 1971 var Ola Schie formann i FKF. Allerede i 1970 var det røster som hevdet at vi måtte slutte å skyte med skarp ammunisjon på våre jaktprøven. Vi hadde hatt tilløp til ulykker (det vi nu kaller „nestenulykker,,). Saken ble diskutert i styret og man fikk et forslag fra en nedsatt skytekomité: Forslaget gikk i korthet ut på å bruke løsammunisjon i AK og UK og ha skyttere i VK som skulle skyte med skarp ammunisjon. Dette vakte sterk motbør i enkelte kretser. Det ble hevdet at vi helt forlot „jakten». På Representantskapsmøtet i -71 ble det enstemmig vedtatt å gå over til å bruke løsammunisjon i kvalitetsklassene. I VK skulle det brukes skyttere der det skulle felles fugl.

I 1971 fikk FKF sitt diplom for jaktprøven. Diplomet var bestilt av Ridly Borgrevinck i 1969 og vi fikk utkastet (originaltegningen). Styret i FKF godtok tegningen og bestilte 500 eksemplarer. Originalen hadde tegneren forbeholdt seg. Prisen for tegningen var kr 5.000,-. Vi syntes diplommet var meget fint og det deles kun ut i NM-Kongepokalløpet høyfjell. Norsk Derby - Høyfjellspokalløpet til seirende lag, samt til vinner av Norges-Cup. Diplomet har blitt utdelt til personer som FKF vil gi en påskjønnelse for spesiell innsats for FKF.

Enda en ny og ganske brennbar sak, tidsskriftsaken. Daværende utgiver av «FUGLEHUNDEN» har erklært seg innforstått med at tidsskriftet eventuelt over. Iates FKF hvis klubbene ønsker å utgi dette som et felles tidsskrift for spesial- og distriktsklubbene. Hvis forbundet skal kunne påta seg dette må klubbene gi bindende tilsagn om kollektivt abonnement på vegne av sine medlemmer eller på annen måte bære de økonomiske byrder ved en slik utgivelse. Styret vil innhente økonomisk veiledende tall og tilskrive klubbene for uttalelse i anledning saken.

Odd Opheim fikk i oppdrag å innhente priser m.v. Opheims innhenting av priser så slik ut: 6 stk, tidsskrift pr. år. Kostnadene ville overskride kr 100.000,- pr år hvis kvalifisert redaktør skulle ansettes. Dette ligger for øyeblikket langt utenfor FKF's økonomiske evne. Det ser slik ut at informasjonsbehovet ved en slik løsning er umulig.

Senere har tidsskriftsaken blitt tatt opp med visse mellomrom, uten at man har kommet frem til et felles tidsskrift. Personlig satte jeg meg som mål da jeg ble formann i FKF å få brakt tidsskriftsaken til en løsning. Beklager at det ikke gikk.

Det er altfor mange som arbeider innenfor sin snevre krets og er redde for å slippe seg ut av det de har. Jeg er aldeles overbevist om at FKF burde ha et tidsskrift hvor alle klubber var representert. Jeg tror at det fremdeles er et sterkt behov for dette, til tross for den nye fine utgaven av Fuglehunden. Men det er fremdeles ikke noen løsning for fellesskapet i fuglehundsektoren når det gjelder tilbud på tidsskrift. FKF sender således fortsatt ut sitt -INFO- - hvor formannen er skriver, redaktør, utsender. Det er jo et meget stort behov for informasjon innenfor vår sport. Mer enn i de fleste andre sportsgrener. Vårt behov for å informere går til våre dommere og til våre respektive klubber. Spesielt er kontakten med våre jaktprøvedommere svært viktig. Det gjelder nye regler, referat fra dommerkonferansene, hvor man har tatt opp saker som spesielt bedømmelse i VK-, UK-kritikkskriving m.m. Det viser seg også at vi har en kjerne med dommere som er meget interessert i å holde seg ajour med utviklingen innen sporten og disse er jo de som møter jevnlig opp på våre dommerkonferanser. Men, ja det er et men, og det er dommere som ikke holder mål, møter ikke på våre dommer- konferanser, deltar ikke på prøve og dømmer relativt sjelden.

Her har vi nu heldigvis fått bestemmelse om at man skal delta på minst en dommerkonferanse i løpet av en femårsperiode, ellers blir dommerautorisasjonen inndratt.

Fuglehundsporten er i en rivende utvikling, prøvene blir større og større og flere og flere. Dette krever en stor dommerstab. Våre prognoser om øking i deltagelse har vært altfor beskjedne. Man tenker jo tilbake på Kongsvoldprøver med totalt påmeldt 65 hunder. Det første derby med 7 hunder påmeldt. Nu er man oppe i 6-700 påmeldinger ved enkelte prøver på Kongsvold. Det er klart at krav til arrangerende klubber har økt voldsomt. Det må nu et helproff opplegg - selv om innsatsen fra sekretær, prøveleder og assistenter er gratis, så må opplegget være profesjonelt. Dette forhold skal jeg komme tilbake til.

Perioden til Heyerdahl som formann var viet dommerutdannelse, og man må vel kunne si at det etterhvert ble akseptert av de fleste at både dommerkonferansene og kursene for utdannelse av nye dommere var et skritt i riktig retning.

Etter Trygve Heyerdahl overtok Ola Schie formannsvervet. Styrets sammensetning var i 1971: Ola Schie, formann. Styremedlemmer: Arne Holmesland, Rolf Sevendal. Varamenn: Arne Gran, Egil Blütecker. Styremedlemmer som ikke var på valg: Johan B. Steen, Alf Løkken.

Etter at forbundet hadde holdt sitt første dommerkurs for Syd-Norge- ble det planlagt et dommerkurs i Nord-Norge. Kurset ble arrangert 24.-29. august 1971. Trygve Heyerdahl og undertegnede var instruktører og kursets sekretær var Lars K. Stovold.

Trygve Heierdahl i samtale med Einar Moe

Kurset ble holdt etter de samme retningslinjer som det første kurset. Vi alternerte med foredrag/teori inne og praktiserte ute etterpå. En kursform som jeg mener har meget for seg når det gjelder utdanning av dommere. Forbundets trange økonomi gjorde at de kun subsidierte kurset med kr 2.000,- til reisestønad til de som kom lengst unna. NKK bidro med kr 1.000,-.

7 kandidater deltok på kurset, hvorav 5 ble autorisert som jaktprøvedommere. Et tilskudd til dommerstanden der nord som var meget ønskelig.

Nord-Norge-prøven ble holdt i forbindelse med dommerkurset. Denne prøve var tidligere NKK-prøve, men som nu var overtatt av FKF.

På samme års dommerkonferanse ble dommerkursene drøftet og denne gang var reaksjonene fra dommerne meget positive. Så nå hadde vi ikke motstandere å kjempe imot for å få holde dommerkurs. Vi gikk selvsagt inn for å forbedre kursene etterhvert som vi fikk erfaring og «feed back» fra våre elever.

Vi fikk jo inn mange forslag når det gjaldt dommergjerningen. Til dommerkonferansen i -71 ble det foreslått at dommerparet skulle skrive hver sin kritikk uavhengig av hverandre, men skulle så bli enige om prisen. Men hver hund skulle således få to kritikker. Vi har jo hatt og har store problemer med å få ut alle dommerkritikkene, og med to kritikker pr. hund ville dette selvsagt blitt aldeles umulig.

Vi fikk i -71 også en oppbrøking av jaktprøvereglene. Det var ikke andre forandringer enn at vi skulle gå over til å skyte over hundene med løssammunisjon i kvalitetsklasse og i VK hvor det ikke var felling. De første rapporter om praktisering av de nye skyte reglene var ikke udelte vellykket. Det vi fikk full respons for var systemet med «kontaktmann». Det hadde fungert fint. Styret i FKF besluttet at det skulle oppnevnes skyttere til de større prøver. Man begynte for alvor å diskutere endring av jaktprøvestrukturen i Norge. Dels fordi prøvene øket i antall og til den enkelte prøve anmeldes flere og flere hunder. Spesielt gjelder det Norsk Derby- og jaktutvalget skulle vie seg forholdene om distriktvis kvalifiseringsordning for Derby-prøver og Norgesmesterskap.

Championatreglene ble også diskutert og det var enighet om at en forandring var nødvendig. Johan B. Steen og Arne Holmesland fikk i oppdrag å komme med et forslag innen årets utgang.

Det ble arrangert en dommerkonferanse i Oslo i 1971. Terminlisten for høsten 1971 var på 31 prøver. Dette var en storveis utvikling.

Det ble fra FKF sendt ut sikkerhetsregler for jaktprøven, fremdeles med skarp ammunisjon. Etter et møte mellom spesialklubbene og FKF om utstillingsarrangement i gruppe C, fikk forbundet fullmakt til å bestemme hvem og hvor som skulle få ha med rasene innenfor gruppe C. FKF skulle videre forslå terminliste for NKK. Dette har vist seg å fungere meget godt og de fleste av våre medlemsklubber er nok fornøyd med den måte FKF har hanskert med denne sak.

P. Walldammens Troll. Eierfører Asbjørn Trøstheim. Vinner Derby 1971.

«G.S.» Jotuns Mixi. Kongepokal 1972. Johan B. Steen.

1972:

Ca 250 påmeldt til årets Derby! Her måtte det gjøres noe. Man kom etterhvert fram til at man skulle avholde en distriktsvis kvalifisering fordelt på 3 steder. Nord-Norge ble holdt utenfor, idet man med det lille antall fra denne landsdelen lot alle derfra få delta direkte på Kongsvold. De øvrige steder hvor kvalifiseringen skulle arrangeres var Rjukan, Nøsen og Kongsvold. Finalen ble så avviklet på Kongsvold.

Ved representantskapets møte 1972 kan nevnes saker som enda ikke har funnet sin løsning. Opprette eget eller felles sekretariat. Felles tidsskrift Men utviklingen for

forbundet fortsatte fra 2.561 medlemmer 1965 til 5407 1 1972
I årsberetningen fastslår man at sekretariat/tidsskrittaken ikke har funnet noen
løsning. Styret har ved en rekke anledninger prøvet å finne en brukbar løsning.
Et fremstøt til å få koordinert utstillingsalder med prøvealder ble forkastet av NKK.
Vi fikk de første drøftinger om en-dommersystem.

Johan B Sæen, en av FKF's solide støttespillere gjennom mange år.

ES. Orkelsjøens Tussa.
Eierfører Bjørn Johansen. Kongepokal 1973.

*ES. Myrteigens Paie - Per Kulseth,
(sittende.) Kongepokal 1974.*

1973:

Aktiviteten med dommerutdannelsen øker. Vi hadde ikke mindre enn 3 dommerkurs i Nord-Norge og ett i Hamar. Undertegnede var leder for alle sammen.

Det stiftes nye klubber i Nord-Norge og aktiviteten øker sterkt der nord.

Etter flere drøftinger om en-dommersystem (som våre naboland praktiserer), ga FKF grønt lys for å prøve systemet ved en prøve ved Kongsvold. Her ble enkelte prøvepartier gitt tillatelse til å prøve. Rapport herfra vil så bli behandlet videre for en endelig bestemmelse om en/to-dommersystem.

Ola Schie, formann 1971—1974. Her med Derbyvinneren 1970: P. Kalfas.

1974:

Torstein Øren overtar som formann.

Den første store sak her var at man bestemte seg for å gå over til å bruke løssammunisjon i AK, UK på våre jaktprøver. Fortsatt bruk av skarp ammunisjon i VK,

men med utvalgte skyttere. Vi fikk nye dommerbøker. Det nye her var at deltagerne fikk sin kritikk utlevert i terrenget så snart hunden var ferdigbedømt. Dette var et prøveprosjekt og det vakte hos enkelte dommere sterk motstand og flere dommere nektet å bruke den nye boken. Boken hadde selvsagt sine barnesykdommer og den ble etterhvert forandret til den vi bruker i dag. Alle er vel enig i at dette var virkelig en fin nyhet. Det lettet for arrangørene og dommernes arbeidsbyrde betydelig. Og ikke aller minst at deltagerne får med seg kritikken ned fra fjellet og slipper å vente til en eventuell gjengivelse i et eller annet tidsskrift.

Dommerkurs i Finnmark. Johan B. Steen og undertegnede reiste oppover Nye Derbyregler blir edtatt. 1. pr. UK. på Fuglehundprøve er kravet for å komme med i den avsluttende dysten, men påmelding før 1. februar ble opprettholdt. Samme bedømmelse i UK som i Derby. En meget fornuftig løsning på dette problem. Man tør vel si at alle negative spådommer ble gjort til skamme. Reglene har fungert meget bra.

ES. Vøstfjelllets Tanja. Kongepokalvinner 1969. Eierfører Torstein Øren, formann FKF 1974—76.

1975:

FKF utarbeider retningslinjer for dommergodtgjørelse ved jaktprøver Et lenge følt savn for arrangørklubbene blir dekket.

Enda et kurs for dommere i Nord-Norge - denne gang i Målselv. Torstein Øren. Johan B. Steen og undertegnede reiste opp.

VK-deltagelsen på Kongsvold bare øker og øker Det blir umulig å avvikle prøven på en dag. Trygve Heyerdahl sen. foreslo at på endagsprøve kunne det maks. delta 20 hunder. Ved overskridelse skulle man arrangere delt VK, maks. 30 hunder Over 30 hunder prøve over 2 dager. forslaget ble vedtatt.

I AK kom vi i den situasjon at vi måtte avvise en rekke hunder, og man bestemte i første omgang at hund som hadde fått 1 AK ikke kunne starte om igjen i AK før det var nødvendig for å kvalifisere seg på nytt for å starte i VK.

ES Myrteigens Fanta. Eierfører Bård Jystad. Vinner Derby 1975.

1976:

Representantskapsmøte. Torstein Øren takket av som formann og undertegnede ble valgt.

Endommersystemet var foreslått innført. Det var mange motforestillinger og forslaget ble nedstemt, men det var meget knepent (26 mot, 25 for). 2 stemmer var blanke. Man hadde et bestemt inntrykk av at spørsmålet ikke var drøftet i klubbene. Så det var her mange som sternte etter sin personlige mening og ikke med en klubbs mening i ryggen. Mulig at informasjonen om denne viktige sak ikke hadde rukket frem.

AK-klassene på våre prøver var stadig overtegnet og man måtte avvise deltagere. FKFs styre foreslo derfor at hund som hadde oppnådd 1 AK ikke var berettiget til deltagelse i AK. Nord land, Troms og Finnmark unntas fra bestemmelsen.

Forslag om apportbevis skulle gi fortrinnsrett til deltagelse i AK ble også tatt opp. Representantene stemte over forslaget og det ble vedtatt med stort flertall (38-14).

Det ble også drøftet om man skulle innføre forbud mot å holde jaktprøve 21. august. Man var inne på at det ikke burde holdes prøver før en uke etter båndtvangens opphevelse. Man ville at klubbene i denne uken kunne drive instruksjon og trening. Dette for å gi skinn av at jakthundfolket ikke trente i båndtvangstiden.

Torstein Øren overrakte påtroppende formann og styremedlemmer et apportbukk som markering av «Det året vettet gikk ut og apporten kom in».

Som formann i FKF hadde jeg mine mål. Det første og viktigste var å få til et virkelig forbund. Jeg syntes at man i grunnen hadde gått litt for stille i dørene i dette overfor NKK og enkelte klubber. Jeg vil prøve å få klubbene til å føle at FKF skulle være deres redskap i arbeidet for vår felles sak. Jeg visste at det ikke skulle bli så lett, flere klubber, spesielt enkelte spesialklubber, var redde for å miste makt. Flere av disse så på forbundet som et unødig ledd mellom klubbene og NKK. De gikk da også utenom FKF når det passet deres sak. Dette skapte flere ganger unødig irritasjon. Jeg vil prøve å få til et mer intimt samarbeid med NKK, få til en bedre avtale. Få til et felles tidsskrift. Dommerkurs for å kunne bli dommer. Obligatorisk etterutdanning for dommere.

Når det gjaldt dommerutdannelsen fikk vi i første omgang NKK til ikke å godkjenne dommerelever som ikke var anbefalt av FKF.

Jeg foreslo i styret at FKF skulle oppnevne dommere til VK-finale i NM og Derby. Det fikk i første omgang ingen tilslutning. Men en oppfordring generelt ved uttagning av VK-dommere, skulle man ta ut dommere som var aktive VK-deltagere og som hadde lang erfaring og rutine som dommere. Dette var

i samsvar med de signaler vi hadde fått på dommerkonferansene. Styret besluttet at finalene i Derby og NM skulle gå på lørdag. Dette for å få mer festivitas ved premieutdelingen. Dette har senere vært praktisert og har fungert meget bra.

FKF tok seg av en disiplinærsak mot deltager som hadde forbrutt seg mot spilleregler ganske grovt og innstilte på 1 år utelatelse fra deltagelse på prøve og dette fulgte NKK opp.

Vi hadde fått Representantskapets respons på å innføre apportbevis. I styremøtet var det de som hevdet at vi skulle ta skrittet fullt ut og kreve apport etter det som ble krevet ved bruksprøver ved vorsteh og retriever. Men den motstand dette hadde fått ute i klubbene mente jeg at man her måtte bevege seg sakte. Jeg foreslo en forenklet apportprøve og det ble vedtatt enstemmig i styret. Fystro og undertegnede skulle utforme forslaget. Det ble gjort av Fystro med noen små forandringer av meg. Det ble satt en prøveordning på 3 år. Beklageligvis har dette ikke blitt fulgt opp av klubbene.

Personlig mener jeg at en hund som får sin 1. AK skal ha vist at den apportere. Som bekjent er det krav for premiering i VK at hunden skal kunne apportere.

Styret besluttet at man i skrift og tale skulle slutte å bruke ordet jaktprøve og gå over til å kalle det Fuglehundprøve. Man mener at dette har en bedre klang utad.

Styret besluttet også å ta opp igjen endommersystemet på f.k.f representantskapsmøte og sørge for at klubbene behandler saken før delegatene møter.

Enstemmig styrebeslutning om å henstille til NKK om at prøver ikke godkjennes for avholdelse før første weekend etter båndtvangens opphevelse i august. Henstiller til klubbene å holde treningskurs for sine medlemmer i denne uken.

Vi holdt to dommerkurs i Nord-Norge, ett i Bodø og ett i Vest-Finnmark. Johan B. Steen og undertegnede holdt begge kursene.

Til årets Derby var det påmeldt 226 hunder. 27 hunder kvalifiserte seg, og av disse startet 25. Finalen ble avviklet over en dag som delt «VK» med start av to partier før lunch og finale etter lunch. Finaledommere en fra hver av de to partier før lunch. Hundens prestasjoner før lunch var tellende for hele dagen.

Vi hadde fått delt VK over to dager. Det ble foreslått at det skulle innføres premiering i VK, som ble avviklet over 2 dager. 4. premier på hvert parti med anledning til å utdele CK til 1. og 2. vinner.

NM-Kongepokalløpet samlet 88 hunder på startstreken. Det var fire kvalifiseringspartier. I finalen ble det kun 4 premier. det var et ufyselig vær med kulingbyger, snø og tåke.

Styret tok opp dette med at dommer som dømmer en dag kan delta i denne klasse neste eller påfølgende dag. Dette fikk tilslutning og ble innført.

1977:

Representantskapsmøte. Forenklet apportbevis vedtatt mot i stemme. Endommersystemet vedtatt 31 stemmer for og 16 imot.

Det var rettet kritikk mot enkelte arrangører at NM-premiene som ble utdelt var av lite verdi og det ble av FKF besluttet at man forlanger av arrangøren at 6. premie skal ha en minsteverdi tilsvarende startkontingenten mecFøknh,g:avvei— dien oppover til en gedigen førstepris.

FKF arrangerer eksteriørdommerkurs med NESK som teknisk arrangør. Kurset omfattet alle raser innenfor gruppe C unntatt retriever og spaniels.

Det ble vedtatt å utarbeide et hederstegn for FKF. Dette skulle være en heder som skulle henge høyt. Formannen uttrykte at det skulle være en «Ekebergs ærespris» innenfor fuglehundsporten. Det skulle preges et merke i gull eller emalje.

ES. Blåmgras Nico. Eier/fører Jon Nesheim.

Derbyvinner 1977. Sønn av Zanto-Lolla.

Med en masse topplasseringer, ingen kongepokal på Høyfjell, men derimot kongepokal på Lavland.

1977:

Styret: Rolf Sevendal, formann, Harald Liland, viseformann, Roald Løssfelt, Ingolf Fystro, Johan B. Steen, styremedlemmer, Torgeir Aarakog Einar Aalgaard, varamenn.

Vinner av Norges-Cup: Denne gang med tre hunder med samme poeng, disse var: ES. Blue Trico Tiger, Helge Olsen, Pointer Sam, Enok Hanssen, ES Dunfjellets Zanto, Rolf Sevendal. Alle tre får sitt navn inngravert på Norges-Cup fatet.

Formannen foreslo at FKF skulle innstifte et hederstegn som kan utdeles til personer som har ydet en ekstra verdifull innsats for fuglehund-Norge. Hederstegnet skal henge meget høyt, slik at det kun kommer på tale når de nedlagte fortjenester har både vært allsidige og omfattende som i administrasjonen som i praktisk fuglehundarbeide.

Det ble nedsatt følgende komité: EinarAalgaard, Ingvar Fystro, Rolf Sevendal.

Forandringer av reglene ved Høyfjellspokalløpet. Slipptid pr. par endres fra 15 til 20 min. Raseklubbene seeder sine hunder på laget. 2 skyttere. Premiegjenstand til de tre beste hunder.

ES Jabers Lalka. Eier/fører Henry Espeset. Vinner Derby 1981.

Forslag om nye regler for autorisasjon av prøvedommere ble foreslått sendt tilbake til styret for videre utbedring. Jeg tror forslagstilleren ikke hadde satt seg inn i styrets forslag, men forslaget ble vedtatt, I -79 ble forslaget fra styret vedtatt enstemmig uten noen forandring.

Bruk av løsammuniasjon på fuglehundprøver var jo innført og her dukket det opp problemer som vi ikke hadde forutsett. Enkelte deltagere kjøpte seg enløps hagler som de kappet av løpet til noe i nærheten av en pistol. Dette ble et meget farlig våpen, ikke minst for den som bar det. Man kunne se deltagere med haglen hengende foran seg på maven med løpet pekende rett opp i haken. Så vi måtte innføre bestemmelser om at løpslengden skulle være «normal» lovlig. Vedtatt året etter uten forandringer.

På ny var tidsskriftssaken oppe. FKF fikk red. Ravn til å gi en orientering. Forslag om utgivelse av det påtenkte tidsskrift fikk almen tilslutning

Revisjonen av jaktprøvere reglene var oppe til diskusjon. Komitéen hadde nok gått noe utover det kompetanseområdet styret hadde tiltenkt kom itéen. Forslaget fikk stort sett dårlig mottagelse av styret. Styrets mening med revideringen var først og fremst en modernisering og forenkling av gjeldende regler, som vel var et regelverk som var pyntet på gjentagne ganger uten noen fornyelse. FKF's ba Kjell Arntzen foreta de nødvendige rettelser og forelegge dette for styret snarest.

Rolf Sevendal m/Zanto og Ketil Stokdal m/Raja før start 1979 i finaleslipet, NM. I bakgrunnen mange kjente hundefolk.

1981-82:

Styret: Rolf Sevendal, formann, Kjell Arntzen, viseformann, Sig. Grytdahl, sekretær, Henrik Hoel Woll, materialforvalter, Emil Gamborg, styremedlem, Helge Amundsen og Jens Petter Rønning, varamenn.

Den 12. september 1981 ble Rolf Sevendal tildelt FKFs gullmerke for fremragende innsats for fuglehundsporten. R.S. har fremhevet seg både som deltager og som dommer på såvel prøver som utstillinger, men først og fremst for å ha ydet en fremragende innsats i FKFs administrasjon, hvor han gjennom en årrekke har vært styremedlem og formann.» (Styrets betenkning.)

Det ble avholdt 2 dommerkurs, et på Kongsvold og et på Bardufoss. Kursledere Rolf Sevendal og Arne Holden. Instruktører: Henrik Hoel Woll, Johan B.Steen.

Bardu:

Tore Staw, Søren Haraldstad, Magne Lindbæk, Arne Holden, Rolf Sevendal.

Dommerkonferanse Alta:

Leder Rolf Sevendal. Foredragsholdere: Arne Holden, Magne Linbæk, S. Haraldstad, Roger Halvari, Jens Petter Rønning. 20 deltagere.

Norsk Derby 1982: Vinner: ES Laika, Henry Espeseth.

NM-Kongepokalløpet: ES Raja (For annen gang), Ketil Stokdal.

Høyfjellspokalløpet vunnet av Gordonsetterlaget.

Norges-Cup 1982, vinner: P. Piaëttas Happy.

P Sam. Eier/fører Enoke Hanssen. Kongepokal 1976. Norges-Cup 1976.

Etter snart to års behandling ble elektrisk halsbånd godkjent. Regler for bruk ligger til behandling i Dep.

Senja Fuglehundklubb opptatt som medlem av FKF.

Rolf Sevendal takket av som formann etter 6 år som formann.

Styret 82/83:

Helge Amundsen, formann, Kjell Arntzen, viseformann, Emil Gamborg, Henrik Hoel Woll, Jens Petter Rønning, styremedlemmer, Sig. Grytdahl og Kjell Ivar Andresen, varamenn.

I 1982 ble de nye finpussede prøveregler godkjent av NKK. Det har tatt tre år til å få den endelige utforming klar. Det som egentlig har skjedd er at reglene først og fremst er modernisert og innsnevret fra 32 kapitler til 12. Prøvereglene er jo til stadighet blitt pålappet forandringer s.s. nye regler for UK, AK og VK bedømmelse og forandringene har blitt lappet inn i vårt regelverk som er over 60 år. Nu har man fått et tidsmessig regelverk oversiktlig og klart. Vi fikk igjen nye regler for Høyfjellspokalløpet. Hvor mange ganger disse er forandret på har jeg ikke tall på, men det første høyfjellspokalløp gikk av stabelen i 1926.

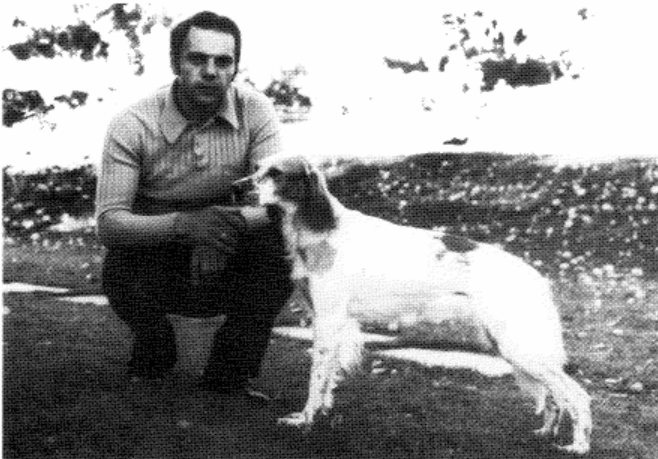
Oppklaring om prøver i mars. Endelig fikk vi gjennomslag for prøver i mars måned. Kjell Arntzen har forestått forhandlingene med Direktoratet.

Helge Amundsen
Formann 1982 - 1986.

**Brumvolas Raja. Eier/fører Ketil Stokdal.
Kongepokal 1978, 1981. Vinner av Høyfjellspokalen.**

Steinheimens Toya. Vinner L)erby 1979. eier/fører Pål Wahlquist.

1983/84

Arbeidsrutinene fortsetter, dvs. dommerkonferanser. Det ble avholdt konferanser i Trondheim, Skien og Tromsø. Denne gangen var det de nye prøveregler som ble gjennomgått. Det var stor interesse for konferansene, og det møtte ikke mindre enn 150 dommere.

En stor sak for Forbundet er den nye avtalen med NKK. Særlig gjelder det den store forbedring i FKF's økonomi. Komiteen som har ført forhandlingene er Per Arne Watle og undertegnede. Avtalen gir samtidig FKF full rådighet innen fuglehundsektoren og vil ha det avgjørende ord når det gjelder faglige spørsmål. Videre har FKF fått hånd om eventuelle forandringer i lover m.v.

Det er utarbeidet et nytt opplegg for dommerutdannelse. Det gjelder prøve-dommere. Det som er nytt er i grunnen ikke nytt! Det første dommerkurset hadde omtrent det samme opplegg. Det begynte med 3 dager inne med teori. Avsluttet på Kongsvold med praktisk dømming og eksamen på selve kurset.

Dette er nok en meget bedre løsning enn det tradisjonelle med aspirantarbeide. Det ble for tilfeldig og hadde mange uheldige sider.

Kurset som nu skal gjelde blir et femdagers kurs, hvor teori og praksis vil gå hånd i hånd, og med avsluttende eksamen på kurset. Det blir ikke anledning til å gå som aspirant. Prøvene på Kongsvold har økt og økt i antall påmeldte hunder. FKF har nedsatt en komité som skal finne et avlastningsterreng.. Komitéen består av: Helge Amundsen, Kjell Arntzen, Rolf Sevendal. Kontakt er opprettet med Tynset kommune, og det gjelder terrenger i Kvikne.

Kapasiteten på Kongsvold er sprengt, så noe må gjøres. Det ligger også muligheter til å få utvidet området på Dovre. Dette har faktisk blitt hastesaker, og vi ser frem mot en løsning av problemet. Vi må søke å ta imot de som ønsker å delta på våre prøver slik at det ikke blir noen som avvises for deltagelse på Kongsvold.

Det er flere saker som ligger i startgropen.

Det er å få inn i regelverket at alle hunder som deltar på jaktprøve skal være dressert «sauere».. Det må komme og er egentlig en stor sak når det gjelder vårt ansikt utad. Det bør vel etter hvert bli slik for alle hunder som brukes på jakt.

Vi har også appportsaken som ikke er løst. Personlig synes jeg det er inkonsekvent ikke å kreve apport for i .AK når det i VK kreves apport.

GS Jotuns topsy Jon Olav Ekron. Vinner Derby 1982.

1983 års Derby ble vunnet av E.S. Bessie 14583/82. Eier/fører Per Storrønning.

Kongepokalløpet ble vunnet av P. Piaëttas Happy. Fører Bjørn Plassgård. Eier H. Lundin.

Vi går inn i FKFs jubileumsår, og oppgavene er fortsatt mange, så fremtidige formenn og styrer skal nok ikke bli arbeidsløse.

Vi har oppgaver som ligger i dagen:

Trening av fuglehunder før 21. august. Dette er det gitt dispensasjon for. Flere steder i landet kan man trene hund fra 1. juli, men dette er i fugletomme terrenger. Det vi nu må prøve å få til er trening fra 10. august på fugl. Vi har gode krefter som arbeider med denne saken, og man kan håpe på en snarlig og positiv løsning av denne så betydelige sak for fuglehundsporten.

Videre må vi stå på for å kunne avholde prøver i april, slik at vi kan slutte å avholde de meget sjansebetonede prøver i høyfjellet i februar.

Vi har vel nok en ting som er i ferd med å tvinge seg frem, og det er: Endommer. Med det enorme antall prøver vi nu har og med den utvikling i sporten vi ser, tror jeg at vi må løse dommerproblemet med at vi i langt større grad tar i bruk endommersystemet. Jeg tror ikke dette vil gå ut over kvaliteten av dømmingen, snarere tvert imot. Endommeren skjærper seg, og de fleste dommere liker godt å dømme alene.

1984 års Derby ble vunnet av ES Sue 14446/83. Eier/fører Magnag i. Kant.

NM-Kongepokalløpet ble vunnet av Bjørklundens CITO. Eier Rolf Loennechen. Fører Einar Holmvik, som også er medeier.